

Klage-liud, instämt då nu i herranom sahl. ädle och förnähme matronan hust....

Alanus, Salomon,

1700-1829 81 Cbza Fol.

National Library
of Sweden

##

Klage - Liud /

Instämt

Då Den

Nu i HEDranom Sahl.

Ädle och Förnähme Matronan

Höf. ELISABETH
CARÉ,

I Lifstiden

Ädle och Högachtad Herr Rådman

Petter Dahlströms

Förnähma Hus - Ähra /

Befordrades til sin Hwiflokammar med förnähm Procefs uti Stockholms
Stora Stads - Rådcka den 21. Novembr. Åhr 1711.

Råder fram I Sorg-gudinnor/
Kommer här/ och thet behändt/
Ställen an Ebr sorgestamma /
Klagen öfwer hwad är händt.

Sij ett huus tijt låg och höga
Wille gärna ha sin gång /
At troo/ nöije/ fågnad möta
Mätte them thet uthan bång;

Thet är dunkelt och förmörkat /
Blådien är förwänd i sorg/
I ty Döden har uthrättat
En swår giärning i den borg /

Och fast grym'lig wisat kraften
Af then lag som ödet fått;
Wafwer lagt i swarta stoftet
Den som förr i flor har stått.

En Fru utaf ståndet ådel/
Och der jemt' af ådelt sinn' /
Som war wist en jordisk Engel:
Hwarför Henn' gies lofordz minn'.

Wilkén fördt en Gudlig wandel
All den tisd Hon lesde här /
Waf sitt hierta Gud til Tempel /
Had' och honom hiertlig kiär.

Med föracht såg werldens Högmod /
Stygdes wijs des yppighet /
Wistad mehr sin Jesum full god
Bändand' på des ödmjukhet.

War rätt Christen til sitt hierta/
Wti ord och sinne from.
Wälte gärna forseks smärta /
Hwar thet hålst til Henne kom.

War

Var och kysker from och trogen /
Röot sin Wän och Måka kär /
Sått sitt hierta til dödz=dagen
I ren kärlek waran när /

At Herr Rådman då wist hade
Ett förnöjligt Angla=wähl /
Medelst liufwa Achta=bandet /
Med en ädel dygdig siäl.

Ach! tu Död / hwij haa tin händer
Gripit så och fattat fast /
At du nu den Fru bortwänder /
Från oss hån med mycken hast.

Hij! här äro bleknad kinder /
Gyster mun och matter hand /
Wtas mödo trötta fötter;
Sa / hel Kroppen är nu lam.

Hwad är tig / o Död! för nöije /
At tu grymmer warit här /
Wäder thet tig liusligt löije
At man Sorge=drächten drar:

At Herr Rådman's hierta flämmes
Wtas Sorg och Angslan stor /
At hes honom flaglin stämmes
En med yncklig Sorge=chor:

At des Barn förnäm' och kiära /
Hiertlin ångsla / jämra sig /
Oswer ders Fru Mamma liufwa /
Som sig skyndat hastelig.

Men hwad gagnar all's Ehr flagan /
Hwad kan bätä Eder gråt /
Mån här med nu lösas banden /
Ell' försträckas Dödens ståt?

Ach!

Ne! den trötta Kroppen blifwer
Doch uti sin Swilo=stad/
Sa der trygt och roligt sofwer/
In til Christi ankomsts dag.

Men den sälla ädla själen/
Ar som en beprydder Brud/
Hemförd hän til Brudesalen/
Smuckad med en härlig skrud:

Medelst Krona fast och rena
Skädd Salighetens räck/
Kront med oförgånglig Krona/
Fructar nu ej owäns påck.

Men Herr Morbror/ med de flera/
Som nu här i sorgen stån;
Warer tröste i Chr smärta/
Den I ångsligt draga mån.

Hugswaleffens Gud meddele
En rikt hugswalande tröst/
Edra tårar han affskilje/
Hele och Chrt sära bröst.

Således flagl. instämmer den af
sorgen delachtige

SALOMON ALANUS.